

Бѣха ли умѣстни и основателни подобни упрѣци, когато беззаветно храбрият 11-и полкъ отъ 11 до 19 септемврий бѣ изгубилъ (убити и ранени) 50% отъ състава си; когато бѣ пролѣлъ и оросилъ върха съ свещената кръвъ на повече отъ 300 храбри чедра на майка България; когато за командуването на останките на героичния полкъ нѣмаше офицери и подофицери; когато бригадниятъ и полковиятъ командири стояха въ окопитѣ съ пушка въ ржка и рамо до рамо съ храбрите си войници се сражаваха съ врага!

Къмъ 20 часа на позицията на в. Борисъ пристигна новоназначениятъ началникъ на участъка полковникъ Богдановъ. Ето какъ той описва първите си впечатления:

„На 19 септемврий въ 20 часа азъ пристигнахъ на в. Борисъ (Каймакчаланъ) въ момента, когато градъ отъ хиляди разни калибри снаряди и множество мини се изсипваше ураганно надъ него и го превръщаше на грамаденъ кипещъ котелъ. Цѣлиятъ връхъ бѣ пламналъ, земята кънтѣше. А нескончаемите разноцвѣтни ракети, бенгалски огньове, парашути и звезди, които се прѣскаха надъ него като дъждъ, му придаваха единъ вълшебенъ, феериченъ, но тайнственъ изгледъ. Нашите защитници, останали само съ 2 картечници, сгущени въ полусринатите окопи, съ пушки въ сцепенените си ржце, очакваха последния моментъ — атаката на врага, за да го срещнатъ на ножъ“.

Само тѣзи нѣколко думи на полковникъ Богдановъ сж достатъчни да характеризиратъ титаническите усилия на 11-и полкъ.

Загуби: офицери убити: 1. подпоручикъ Христовъ Христо отъ гр. Сливенъ. Раненъ въ боевете при Качаникъ, той гледаше на боя съ наивна усмивка на младъ ученикъ. Въ ожесточената контръатака на 19 септемврий на Каймакчаланъ той повежда храбрите си картечници и въ разгара на боя, улученъ отъ куршумъ, сложи младините си предъ олтара на Отееството.

2. Подпоручикъ Бояджиевъ Атанасъ отъ гр. Сливенъ. Юристъ, образецъ на жизненостъ и веселъ темпераментъ. Въ всички боеве на Каймакчаланъ действува съ безстрашие и героизмъ. Попадналата на 18 септемврий въ неприятелски ржце 4/6-а батарея имаше нужда отъ безстрашни хора. Взводътъ на Бояджиевъ се хвърля въ контръатака на 4-а рота и батареята е спасена. На 19 боятъ е още по-страшенъ. Върхътъ Каймакчаланъ трѣбва да се очисти отъ врага. Бояджиевъ излиза напредъ, за да даде личенъ примѣръ, но халата отъ фугаси отнема и този младъ животъ.

3. Подпоручикъ Гоговъ Рангелъ Младеновъ, командиръ на 16-а рота, родомъ отъ гр. Царибродъ. Начело на ротата си при контръатаката на врага на 19 септемврий падна убитъ.

4. Офицерски кандидатъ Шейнинъ Емануилъ Борисовъ, студентъ по правото. Следъ излизане на всички офицери отъ строя отъ 16-а рота той поема командуването на ротата. На 19 септемврий на Каймакчаланъ, правъ съ револверъ въ ржка, той повежда ротата и се хвърля въ контръатака. На 40 крачки той пада тежко раненъ и безъ помощъ остава между двете огнени стихии.

5. Офицерски кандидатъ Таушански Иванъ Стоименовъ отъ Дупнишко. Народенъ учителъ, току-що свършилъ школата, идва